

Speech van Lior Raber, tijdens de Holocaust/Auschwitz Herdenking op 29 januari 2012 in het Wertheimpark te Amsterbank.

April 2010, Ik loop samen met 10.000 andere, grotendeels joodse jongeren, studenten, mannen, vrouwen en ouderen van over de hele wereld in de leeftijdscategorie van 15 tot 90 jaar oud, weg van Auschwitz één naar Auschwitz Birkenau. Dit is geen citaat uit een boek of een film maar een persoonlijke ervaring van een Amsterdamse joodse jongeman die het grote geluk heeft gehad niet in de jaren vóór of tijdens de Holocaust geboren te zijn. Vandaar dat ik de March of the **Living** mag lopen in plaats van een van de vele dodenmarsen tussen deze twee concentratie en vernietigingskampen.

De overlevingsdrang en daadkracht van al mijn grootouders en hulp van onderduikfamilies hebben ervoor gezorgd dat ik hier vandaag in vrijheid voor u kan staan en toe kan spreken. Met het zojuist vertelde geluk nog in gedachten zie ik het dan ook als mijn plicht eraan bij te dragen dat jongere generaties meer weten over het universeel symbool voor genocide, namelijk Auschwitz. Dit zodat wij, de jongere generatie lessen kunnen trekken en een maatschappij kunnen vormen waarin dit niet meer mogelijk zal zijn en waar ontwikkelingen die daartoe kunnen leiden, in een vroeg stadium herkend kunnen worden.

Een ieder van ons staat hier vandaag met een persoonlijke gedachte. De een heeft bijvoorbeeld een joodse achtergrond, de ander een Roma of Sinti achtergrond en weer een ander is een nakomeling van een tegenstander van het toenmalige Nazi regime. Maar wij staan hier vandaag vooral om te laten zien dat de Holocaust en een massa vernietigingskamp zoals Auschwitz, nooit maar dan ook **nooit meer mag gebeuren**.

67 jaar na de sluiting van Auschwitz is het de taak van ons, jongeren en studenten en de generaties na ons om hiervoor te zorgen. Wij zijn immers de leiders en tevens de geschiedenis van de toekomst.

Vandaar dat het zo belangrijk is om jonge generaties educatie te geven over dit onderwerp. De Pools-Britse socioloog Zygmunt Bauman zei ooit *“De Holocaust was geen éénmalige waanzin en herhaling is mogelijk. Vandaar dat het nu de hoogste tijd is lessen te trekken uit de Holocaust”*

Laten wij dit dan ook echt proberen te doen want er heerst namelijk nog een enorme onwetendheid onder jongere generaties en dat komt mede door de angst die heerst bij ouders, grootouders en docenten om over dit gevoelige onderwerp te praten. Maar juist daarom is het zo belangrijk dit alsnog te doen. Initiatieven zoals de Holocaust Memorial Week waarin een week lang programma's georganiseerd worden op alle verschillende onderwijs niveaus van VMBO tot Gymnasium en van MBO tot Universitair om aandacht te besteden aan dit universeel symbool voor genocide moeten op elke Nederlandse school aangeboden worden. Maar niet alleen op scholen en universiteiten moet er aandacht aan besteed worden maar ook thuis. Opa's en oma's, vader's en moeder's vertel uw verhalen en schrijf ze alstublieft op want wij de generaties na u, kunnen er van leren. Het systematisch vermoorden van mensen om hun geloofsovertuiging, afkomst, huidskleur of geaardheid kan elke minderheidsgroepering treffen zolang wij hier niet waakzaam op zijn.

Nooit meer Auschwitz